ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
Sayı:
32
1960
75
Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

ÖLÜM MAĞARASINDA ARTIK AZRAİL DOLAŞMAĞA BAŞLAMIŞTI.. HER GEÇEN DAKİKA KARINLARI BİRAZ DAHA ACIKAN TİMSAHLARLA DUVARLARDA DOLAŞIP DURANYILANLAR ORTADA SALLANAN KURBANLARA DELİCESİNE BİR İSTEKLE BAKIYORLAR, SOKULMAĞA ÇALIŞIYORLARDI. HIZIR'LA ARKADAŞLARI İSE SUSUZLUKTAN VE YORGUNLUKTAN BİTAP DÜŞMÜŞLER KADERİN BU SON CİLVESİNE BOYUN EYMEKTEN BAŞKA ÇARELERİ OLMADIĞINI ANLAMIŞLARDI

İHTİYAR, MEŞALEYİ SARHITLARDAN BİRİNİN KENARINA İLİŞTİRDİKTEN SONRA, HIZIR'LA ARKADAŞLARINI TUTAN İPİN BULUNDUĞU YERE DOĞRU İLERLEDİ...

ONUN BU HAREKETİNİ GÖREN TİMSAHLAR ARTIK KARINLARINI DOYURABİLECEKLERİNİ ÜMİT EDEREK BULUNDUKLARI SUYUN İÇİNDE BİRBİRLERİNİ İTİP KAKMAYA BAŞLADILAR.. ÇOĞUNUN GÖZÜ KARAKAÇAN'IN ÜZERİNDEYDİ.. ONU TAM MANASİLE KARIN DOYURABİLECEK BİR HAYVAN OLARAK GÖRÜYORLARDI...

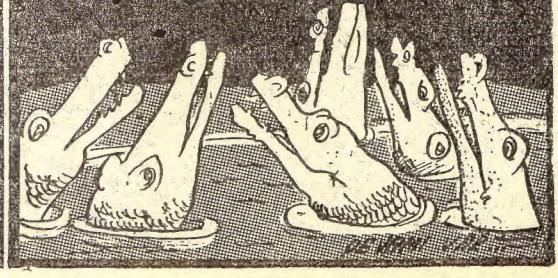

Ortaokul Grupunda 3.lüğü Kazanan Yazılar

Adı : Sema GÖKSU
Okulu : Silivri Ortaokulu S. 3. No: 295.

Okul Müdürü : Hakkı KIMIZ
Türkçe Öğretmeni : M. SAMİ

BANYO

Şiddetli bir sağnağa yakalanan Etem Dayı hızla koşuyor, sığınacak bir yer arıyordu. Gözüne ilk çarpan yer, kasaba kenarındaki Ali Çavuş'un kahvesiydi. Kapının tokmağını çevirdiği zaman içeriden itildiğini anladı ve:

— Etem Dayı, yağmur suyu şifalıdır, altı aylık kirlerini çıkarır, denildiğini duydu.

Bunu söyleyen; Etim Dayı ile alay eden kasabanın gençleriydi.

Biraz sonra kapı açılmış, paçalarından sular sızan Etem Dayı sobaya yaklaşmıştı. Bir taraftan Çavuşun hazırladığı çayın dumanlarına bakıyor, bir taraftan da sırtından çıkardığı çeketini sıkıp, şarıl şarıl sularını sobanın önüne akıtıyordu.

Muzip gençler alaycı kahkahalar atarken, Etem Dayı: «Ben size gösteririm» der gibi takırdıyan dişlerini gıcırdatıyordu.

★

— Haydi çocuklar, balık avına, elime bir dinamit geçti.

Bunu, elindeki dinamiti göstererek kahveden içeri giren Etem Dayı söyüyordu. Etrafını saran gençlerle iskeleye doğru giderlerken, kahveci:

— Benim mezeliği de unutmayın ha, diye onları uğurluyordu.

Denize doğru uzanan dar iskelenin ucuna vardıkları zaman, Etem Dayı:

— Balık sürüsünü gözetleyin, benim gözlerim pek iyi göremiyor, dedi. Bütün gözler mavi sulara dikilmiş, balıkları gözetliyordu. Biraz sonra fısıltı halinde «Dayı sürü göründü, fitili ateşle» sözü işitildi.

Etem Dayı yanan sigarasını dinamitin fitiline dokundurdu. Dumanlar çıkarken denize fırlatmak için kolunu kaldırmıştı. Aman Yarabbi! O ne? Denize gidecek dinamit, elinden kurtulmuş, geriye, iskelenin ortasına düşmüştü. Patlamasına birkaç saniye kâfiydi.

Geriye kaçmak, belki param parça olmaktı. Bu tehlike karşısında gençler kendilerini denize atmaktan başka çare göremediler.

Birkaç defa dalıp çıktıktan sonra, iskele üstünde sigarasını tüttüren Etem Dayıyı görüp, alaycı sesiyle, söylediklerini işittiler:

— Delikanlılar, altı aylık kirinizin çıkması için, isterseniz birkaç kalıp sabun da vereyim!

Etem Dayının, ateşlediği nesnenin, sahici bir dinamit olmadığı meydandaydı.

Sema GÖKSU

Adı : Meral TÜRKER
Okulu : Üsküdar, Türk Kız Koleji Orta 2, No: 70.

Okul Müdürü : (Yazmamış).
Türkçe Öğretmeni : Neriman GÜRTUNCA

DENİZ

Suyun tuzludur ama
Severim seni Deniz.
Güzel günler olunca,
Yaz ayı başlayınca
Atlarım kucağına,
Ne güzelsin sen Deniz.

Minicik balıkların,
Simsiyah kayaların,
Masmavi suların var,
Ne güzelsin sen Deniz.

Bütün kış ararım,
Senin tuzlu suyunu .
Seni nehre soramm,
Ne güzelsin sen Deniz.

MERAL TÜRKER

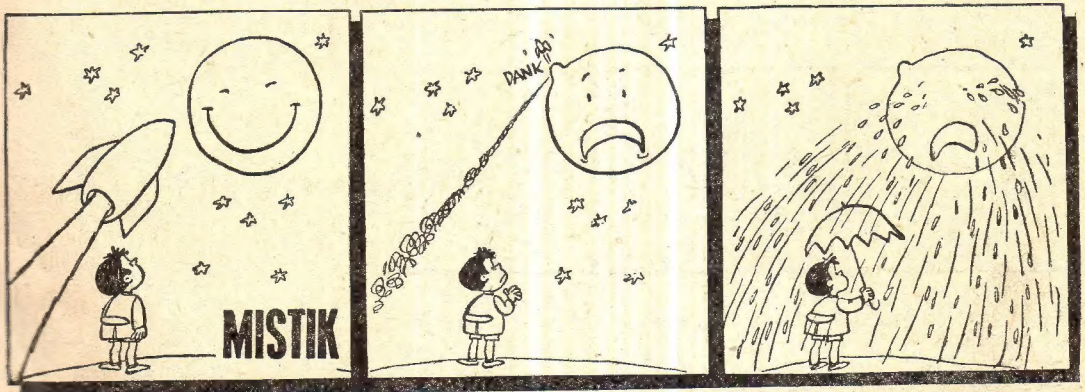

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALİT KIVANÇ

Reklâm Çağındayız

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Okuyucularımdan gelen mektuplar arasından biri dikkatimi çekti. Bu mektubu yazan okuyucum aynen şöyle diyordu:

«Bakıyorum, herkes reklâm peşinde... Gazeteler ilânlarla, reklâmlarla dolu... Radyoyu açıyorum, ilân, ilân, ilân, reklâm, reklâm... Otobüslerin arkası, tünelin içi ,vapurlar, tramvaylar, hep reklâmla kaplanmış. Anlamıyorum, bir mal iyi ise, zaten çok satılır. Bir gazinonun programı zengin ise, zaten herkes oraya koşar. Ayrıca böyle reklâma ne lüzum var?. Hem de bu reklâmların çok pahalı olduğunu öğrenince hayretim büsbütün arttı. Siz de bu reklâmları lüzumlu buluyor musunuz?»

Okuyucuma hemen cevap vereyim ki, evet, ben de ve benim gibi pek çok kimse de bu-

gün bir işin reklâmsız yürümeyeceğini kabul ediyoruz. Şu kadarını söyliyeyim ki, Amerika'da bir iş adamı, teşebbüse girişirken, elinde onbin lirası varsa, bunun dokuz binini reklâma sarfeder. Yani sermayenin yüzde doksanını reklâm ve propagandaya ayırır.

Çünkü önemli olan, bir gazino açmak veya bir malı piyasaya çıkarmak değildir. Önemli olan, o gazinonun açıldığını veya o malın piyasaya çıktığını herkese duyurabilmektir. Ve inanın ki, reklâm sayesinde iş adamları büyük gelir sağlamaktadırlar. Bugün Amerika'da bu konuda şu söz dillerde dolaşır: «İyi mal değil, fakat iyi reklâm edilen mal satılır.»

KÜÇÜK BİR İSTEK

Geçenlerde bir otomobil firması — gene Amerikada — bir şehrin otobüs işletmesine büyük bir para teklifinde bulunmuş. Bu büyük para karşılığındaki istek ise o nisbette küçükmüş. Teklifte bulunan firma, şehirde işleyen otobüslerin tam biniş kapılarına şöyle bir ilân koymak arzusundaymış:

«Sayın yolcu!... Niçin hâlâ bu modası geçmiş otobüslerde kalabalık içinde ezilerek seyahat ediyorsun?... Bir yıllık otobüs parasını biriktirip de bizim fabrikanın otomobillerinden bir tane satın alsana!...»

İstatistik yapmışlar, bu ilân asıldığı günden sonra, o fabrikanın otomobil satışı birden üç misli artmış. İşte reklâmın faydası...

EN GÜZEL REKLÂM

Almanya'da bir terzi ise, düşündüğü reklâm ile, iki büyük rakibini alt etmiş. Bir sokakta dükkân açan terzi kapısına gayet büyük bir levha asmış. Levhâda şu söz yazılı imiş:

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Bu hayvan karikatürü neyi gösteriyor?
1 — Baykuş mu?
2 — Muhabbet kuşu?
3 — Papağan mı?

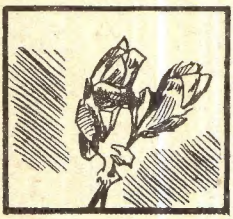

Gördüğünüz bu güzel çiçek nedir?
1 — Manolya mı?
2 — Lâle mi?
3 — Kasımpatı mı?

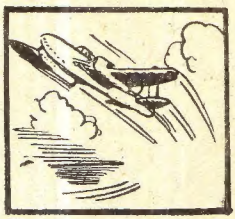

Dotorsuz uçaklar bir saatte nekadar yol alıyor?
1 — 750 Klm. mi?
2 — 1100 Klm. mi?
3 — 1850 Klm. mi?

KARDEŞİM

Ufkumda doğan güneş:
Kardeşimdir, kardeşim!...
İçimde yanan ateş:
Kardeşimdir, kardeşim!...

Boş değildir bu sözüm,
Gülmez onsuz hiç yüzüm,
Gerçek dost, iki gözüm:
Kardeşimdir, kardeşim!...

Annem, babam, hepimiz;
Onu candan severiz,
Yuvamızda nes'emiz:
Kardeşimdir, kardeşim!...

Ne haylazdır, ne tembel,
Bağlamışız ona bel,
Her işte yardımcı el:
Kardeşimdir, kardeşim!...

Dinlerken "Oğuz Han" ı,
Kaynar hâlis Türk kanı,
Yükseltecek vatanı:
Kardeşimdir, kardeşim!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

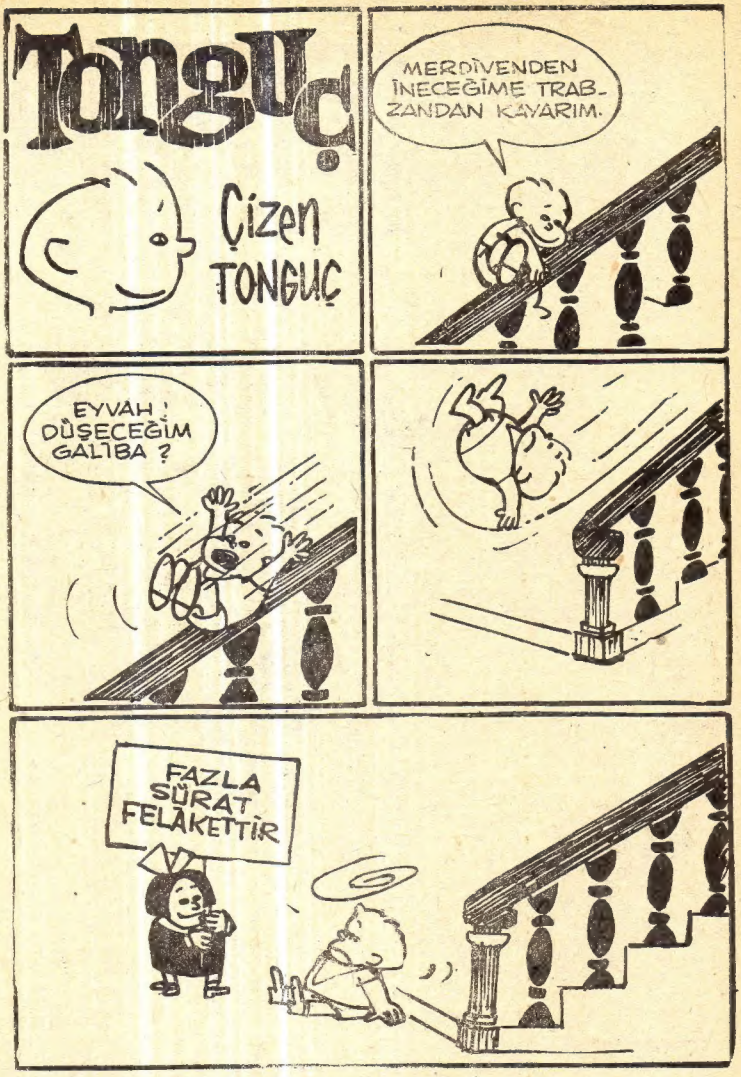

«Dünyanın en usta terzisi buradadır.»

Ayni sokakta bir terzi dükkânı daha açılmış. Onun kapısında da şu levhâ görülmüş: «Memleketimizin en usta terzisi buradadır.»

İşte bizim akıllı terzi, bu iki levhayı görünce, hemen dükkânının kapısına şu levhâyı asıvermiş: «Bu sokağın en usta terzisi buradadır.»

AMERİKANVARİ BİR REKLÂM

Size bu bahiste Amerika'dan bir örnek sunayım. Hem de şaşılacak bir reklâm örneği...

Bir mezarlıkta muhtelif boy ve şekildeki mezar taşları arasında gayet yüksek ve süslü bir mezar taşı göze çarpıyormuş. Taşın üstünde de, yukardan aşağıya doğru gittikçe büyüyen harflerle yazılı satırlar varmış:

«Mr. John Fisfer burada yatmıyor.»

«Mr. John Fisher burada yatmıyor, çünkü ölmedi.»

«Mr. John Fisher ölmedi, çünkü ölemezdi.»

«Mr. John Fisher ölemezdi, çünkü yaşamadı.»

«Mr. John Fisher yaşamadı, çünkü doğmadı.»

«Mr. John Fisher doğmadı, çünkü doğamazdı.»

«Mr. John Fisher doğamazdı, çünkü babası Mr. Peter Fisher hiç evlenmedi.»

«Mr. Peter Fisher hiç evlenmedi, çünkü evlenmeğe vakit bulamadı.»

«Mr. Peter Fisher evlenmeğe vakit bulamadı, çünkü (X) marka bir otomobili vardı ve bu otomobille dünyayı, dolaştı durdu. O halde siz de niçin Mr. Peter Fisher gibi yapıp (X) marka bir otomobil almıyorsunuz?»

Beğendiniz mi bu Amerikan reklâmını?

En Beğenilen Resimli Roman Mecmuası

BÜYÜK Ateş

19 uncu Sayı Çıktı.

ÇOCUK Kahramanlar

AVCI Küçük Yahya

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

Birinci Dünya Harbi sona ermiş, mütârekenin keder dolu günleri başlamıştı. Herkes canını, malını, hele ırzını nasıl koruyacağından endişe ediyordu. Gün geçmiyor ki yurdumuzu paylaşan düşman kuvvetlerinden yüz bulan, onlardan yardım gören içimizdeki azınlıklar, Rum eşkiyaları bir köyümüzü basıp canımıza, malımıza ırzımıza saldırmasınlar...

İşte böyle kederli başlayan bir gün güneş, karşı sahillerde, mor, kırmızı, turuncu renklere bezenerek hafif hafif batarken, Tavşancıl köyünde ihtiyar hey'eti uzun süren, münakaşalardan sonra, onbeş yaşındaki bir çocuğun köyün «koruyucu başı» olmasına karar vermişti. Köy erkeklerinin hemen hemen hepsi Birinci Dünya Harbi'nde Çanakkale'lerde, Sinâ çöllerinde ve daha bir sürü cephede boy boy çeşit çeşit düşmanlarla çarpışıp ölmüşler, köyüne dönmeğe muvaffak olabilenlerse yeni bir uğraşda faydalanılamıyacak şekilde sakatlanmışlardı maalesef. Köyde savaşabilecek erkek olarak zıp zıp oynama çağındaki çocuklar vardı sadece. Bunun üzerine, çaresiz kalan ihtiyar hey'etinin bu çocukların en kahramanı ve cesuru diye tanıdığı Gazi Mehmet Ağa'nın oğlu Yahya'yı «koruyucu başı» seçmesinden tabiî bir şey olamazdı muhakkak.

Köyün en keskin nişancısı olduğundan ve avcılıkla meşgul bulunduğu için Avcı Küçük Yahya diye isim yapmış olan onbeş yaşındaki bu çocuk, ihtiyar hey'etinin teklifini memnuniyet ve gururla kabullenmişti.

«Baba, köyümüzün koruyucu başısı seçilmişim!» diye heyecanla kesilen sesiyle bu müjdeyi babasına yetiştirdiğinde yaşlı gazi oğlunun omuzunu sıvazlamıştı:

«Allah yardımcın olsun, oğul!... Sana itimat edenleri mahcup etmezsin inşallah!...»

«Allahın yardımile bana bel bağlayanları, benden medet umanları mahcup etmiyeceğime güvenim var, babacığım, fakat silâhsız müdafaa nasıl olur, bilmem ki...?!»

«Silâh için üzülme, evlâdım... Bahriye Nezaretinde Kolağası olan Zihni Bey çok samimî arkadaşımdır benim. Hem koyu bir milliyetçidir kendisi. Ona bir görün hele. Sizlere ihtiyacınız olan silâh ve cephane teminini ondan başkası yapamaz!... Kendisine benim selâmımı söyle yeter...»

Avcı Küçük Yahya bu söz üzerine köyde durur mu hiç? Ertesi sabah daha gün ışırken soluğu İstanbul'da aldı. Derhal Zihni Bey'i bulup hâl hatır sorduktan sonra vaziyeti kısaca izah etti ona. Zihni Bey babasının dediği gibi vatansever bir adamdı:

«Siz, bir motör bulun evlâdım,» dedi. «Kumkapı açıklarında demirlesin. Depoda bir yığın silâh var. Durup da paslanacağına siz alın da milletimize faydası dokunsun bari. İstediğiniz kadar silâhı alıp, geceleyin gizlice motöre yüklersiniz...»

Karanlık, yıldızsız motör Kumkapı açıklarında demirlediği sırada bizim Avcı Küçük Yahya ve beraberindeki iki yardımcısı Bahriye Nezaretinin silâh deposunu basarak 150 Alman tüfeğiyle kasaturasını, ayrıca 30 sandık cephaneyi kömür arabalarıyla binbir tehlike geçirerek Kumkapı önlerinde bekliyen motöree yüklediler. Kısa bir zaman sonra yükünü almış olan motör Kumkapı'dan açılıyordu.

Ertesi gün kendi yaşındaki çocuklara birer silâh dağıtıp ufak çapta bir çete kuran Yahya, Tavşancıl'ı bir karargâh hâline getirmişti âdeta. Tam bir hafta nişan talimi yaptırarak çocukları kendisi gibi birer keskin nişancı olarak yetiştirdikten sonra, sıra ile Rum cetelerine baskınlar tertipleyip, onları teker teker sindirdi.

Küçük Yahya'nın şöhreti bir

yıldırım sür'atile yayılmıştı bütün yurda. Hattâ, İstanbul sarayında bile adı dehşetle anılıyordu artık. Fakat şöhretile beraber büyüyen bir nefret dalgası da Küçük Yahya'nın istikbalini karartacak kadar kuvvetle gelişiyordu maalesef.

İşgal kuvvetleri kumandanları Küçük Yahya denilen haydutun yakalanarak kurşuna dizilmesi için zavallı İstanbul hükûmetini devamlı olarak tehdit edip duruyorlardı.

Yalnız azınlıklar ve düşmanlarımız mı Küçük Yahya'ya düşman kesilmişlerdi?... Hayır!... Kahraman çeteci çocuğumuza düşman olanların arasında maalesef, padişah taraftarı olan kardeşlerimiz de vardı. İşte onlardan biri de Gebze Jandarma Kumandanı Yüzbaşı Nail Bey'di. Jandarma Kumandanı koyu bir padişahçı olduğundan Küçük Yahya'nın başarılarını çekemeyip, ona için için kin besliyordu. Elinden gelse, bir haşık suda bile soğmaktan çekinmiyecekti Yahya'yı. Fakat elindeki kuvvetlerle milliyetçi Türk çocuğunun iki bin kişiye yükselen çetesini nasıl basabilirdi ki?!

Bir ara Çerkeşli'den Karayakublu Nahiyesine giden Küçük Yahya, buradan Erzurum'da bulunan Mustafa Kemal'e şu telgrafı çekmiştir:

«Vatanı bugünkü fecî durumdan yalnızca sizin kurtaracağınıza inanç ve imanım tamdır. İki bin kişilik çetemle her an emrinize hazırım.»

Bundan sonra aleyhimize çalışan Türk çetelerini de yavaş yavaş sindirmeğe ve temizlemeğe başlayan Küçük Yahya, Çerkes İbrahim'i öldürünce, Gebze Jandarma Kumandanı derhal İstanbul Sarayına yolladığı bir telgrafta: «Gebze'de hükûmet yoktur,» diyordu. «Hükûmet Tavşancıl'dadır. Alın benim kılıcımı da Tavşancıl'daki hayduta verin bari!»

Bu telgraf İstanbul'u allak bullak etmeğe kâfi gelmiştir. Artık Padişah taraftarları arasında tek bir istek hâkimdir: Küçük Yahya'nın kellesi! Derhal padişah imzasile ferman çıkarılarak, Küçük Yahya'nın kellesini getirene bin altın verileceği bildirildi.

Diğer tarafta Küçük Yahya, aleyhinde dönen dolaplardan habersiz, Mustafa Kemal'e iltihak için emir bekliyordu.

Bu sırada bin kişilik bir Jandarma kuvveti Albay Hilmi Bey kumandasında Gezzeye gelerek Yüzbaşı Nail Bey'in askerlerile birleştikten sonra Tavşancıl'ı sardılar.

Küçük Yahya'nın arkadaşlarından Musa, jandarmaların köylerini sardığını görünce derhal reisinin evine koşarak durumu anlattığında, kahraman Türk çocuğu kederli kederli başını sallıyarak inanmak istemiyor, diyordu ki:

«Onlar da Türk'tür ve müslümandır. Sakın bizim kuvvetlerimiz ateş etmesin!... Kardeş kanı değil, gâvurkanı dökelim! Ben teslim olacağım...»

Küçük Yahya jandarmalara teslim olduktan sonra Tavşancıl tekrar kapkara bir mateme bürünmüştü Şimdi jandarmaların önünde yavaş yavaş yürüyen bu çocuk sanki o aslan yeyeli, kükrediği zaman karşı yamaçları titreten, Rum çetelerini, âsî kürt ve lâz çetelerini, işgâl kuvvetleri askerlerini canlarından bezdiren Avcı Küçük Yahya değilmiş gibi, kendisini bekliyen mukadderattan habersiz, boynu bükük ilerliyordu. Kardeş kanı dökmemek uğruna herşeyi göze alacak kadar kahraman ve insandı o.

Yolda kırık yalaklı bir çeşmeden su içmek için izin isteyince:

«Peki» diyor Yüzbaşı Nail. «Son yudumunu iç bakalım!...»

Eğiliyor çeşmenin musluğuna, bir yudum su içiyor ve arkasından birkaç silâh sesi duyuluyor. Yüzbaşı Nail, Küçük Yahya'nın kafasına üç el ateş etmiştir. On beş yaşında olduğu halde ilk İstiklâl Harbi şehidi olarak yere düşerken son bir defa daha gözlerini açıyor ve:

«Kahbe!...» diyor.

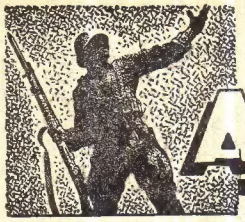

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

Kanije Savunması

Kardeşlerim, Varat Savaşı'nda yaralanan Tiryaki Hasan Paşa 75 yaşında bir ihtiyardı. Serdar İbrahim Paşa 1600 - 1601 yılında zaptettiği Kanije Kalesi'nin müdafaasını Tiryaki Hasan Paşa'ya bırakmıştı. Kanije, büyük ve güzel bir kasaba idi. Yol ağızlarında olduğundan askerlik bakımından çok önemli bulunuyordu. Fakat kalede pek az muhafız vardı.

Aynı senenin sonlarına doğru Arşidük Ferdinand'ın kumandasındaki altmış bin kişilik bir düşman ordusu kaleyi muhasa etmişti. Böyle olduğu halde Tiryaki Hasan Paşa, kaleyi inadla müdafaa ediyordu. Düşman kumandanı her türlü savaş hilesine başvurdu. Serdar İbrahim Paşa'nın akıncı ordusunu yendiğini duyuruyor, daha büyük kuvvetler geldiğini kaleye bildiriyordu.

Fakat Tiryaki Hasan Paşa'nın askerleri ihtiyar kumandanlarına çok bağlı oldukları gibi, bütün mevcudiyetlerile de güveniyorlardı ona. Tiryaki Hasan Paşa ihtiyar olmasına rağmen gerçekten çok cesur ve inatçı bir askerdi. Durmadan askerlerinin yüreklerini kuvvetlendirecek sözler söylüyor, arasıra kaleden dışarı çıkarttığı askerlerine esirler getirtiyor ve onlara asılsız haberler duyurarak serbest bırakıyordu. Sözde İbrahim Paşa'nın ordusu Belgrat'tan hareket etmiş, Arşidük Ferdinand'ın ordusunu iki ateş arasında bırakacakmış.

Kış da başlamıştı. Ferdinand şüpheleniyordu. Kaleye nihaî bir hücum yapmaya karar verdi. Derhal hazırlıklara başladı.

Tiryaki Hasan Paşa her zaman için hazırdı. Düşmanın kat'î bir hücuma geçeceğini de haber almıştı. Bütün toplarını doldurup bekledi. Ferdinand'ın ordusu önde süvariler, arkada dört saf piyade birlikleri olduğu halde hücuma geçmişti.

İhtiyar Tiryaki Hasan Paşa sonuna kadar bekledi. Düşman iyice yaklaşınca toplarının hepsini birden ateşletti. Öyle bir gürültü koptu ki, bütün Kanije şehri yıkılırcasına sarsıldı. Düşman çok yaklaşmış olduğundan büyük kayıp verdi. İşte bu sırada Tiryaki Hasan Paşa kale kapılarını açtırarak düşmanın üzerine saldırdı ve onların büyük bir kısmını öldürdü. Yarım saat içinde düşman otuz bin kişi kaybetmiş, süvariler dört nala muharebe meydanını terketmişlerdi. 18 Kasım 1601 de başlıyan bu kaçış düşmanın gerideki kuvvetlerine de tesir etmişti. Bütün yüklerini ve silâhlarını bırakarak zaferi ihtiyar Türk kumandanı Tiryaki Hasan Paşa'ya vermiş ve altı bin esir bırakmışlardı.

75 yaşındaki kumandan Paşalıktan Vezirliğe terfi ettirilerek Beylerbeyi yapıldı. Türk gücünün, Türk askerliğinin ne olduğunu bütün dünya bir kere daha öğrendi.

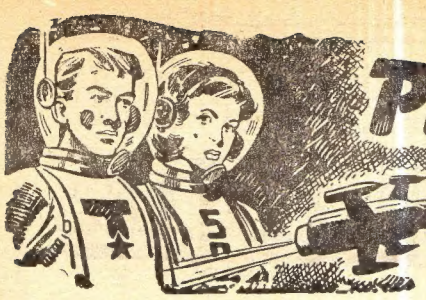

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 22 —

Bu düşünce iledir ki, Nole'nin beyninde bâzı değişiklikler husule getirilmiş, onun bir zamanlar yaşadığı âlemle bütün ilgisi derhal kesilmişti.

Bosnik, gereken ameliyeye fiilen iştirak ettiği için Nole'nin ne müthiş bir zekâya sahip olduğunu gözleri ile görmüştü. Yalnız şimdilik cevabını veremediği nokta şuydu: Kendi beyni ile Nole'nin beyni aynı olduğuna göre, biraz evvel zihninden geçen «Plâstik İnsanlar Ulkesi» ne hâkim olma düşüncesinin merkezi kimdeydi?

Aklı başında olan biri bu suale derhal: Elbette ki Doktor Nole'de cevabını verebilirdi.

Şu halde, başka müthiş bir hakikat çıkıyordu ortaya: Doktor Nole, başına gelen felâketten evvel de Herr Prof.ün çalışmalarından haberdardı! Ve onu gizlice takip ederek ne yapmak istediğini öğrenmiş, hayatını tehlikeye atarak bu günkü mevkie yükselmişti. İyi ama, bütün bunları, bu düşünceleri Herr Profesör özel aletleri ile öğrenmemiş miydi şimdiye kadar?

Bosnik terini silerken içinden:

— «Karışık bir iş bu!...» diye söylendi. «Hem de çok karışık... Bundan böyle hem kendi hareketlerimi, hem de Doktor Nole'nin hareketlerini kontrol etmek mecburiyetindeyim...»

Ekrandaki bütün cisimler, Herr Prof.le Dr. Nole de olmak üzere kaybolmuşlardı. Bosnik küçük aletin bütün düğmelerini çevirdiği ve mütemadiyen sinyaller verdiği halde hiçbirine cevap alamıyordu.

Hava-otosu'nun içi de kararmıştı.

Yine neler oluyordu kuzum?

Miss Betty, yanıbaşında oturan Bosnik'in koluna yapıştı:

— «Birşeyler oluyorum...»

Bosnik soğuk bir sesle:

— «Hayatımız burada bitiyor!...» dedi. «Doktor Nole'nin kurbanı olduk ikimizde!...»

— «Söylediklerinizden birşey anlamıyorum... Nole'nin bu işle ne ilgisi var? Herr Profesör zavallı nişanlımı insandan başka herşeye benzetmiş zaten. Onu mutaka kurtarmalıyım... Kendisinin şimdi herzamankinden daha çok bana ihtiyacı var...»

Bosnik omuz silkti:

— «O bir zamanlar benim alabileceğim mevkii aldı, biz ise ebedi hayata gidiyoruz... Toprak altı saltanatına başlıyacağız... Farkında değil misiniz Miss, Hava - Oto'su büyük bir süratle düşüyor!»

Betty bir çığlık attı:

— «Düşüyor mu?»

— «Evet... Son duanızı yapmak için belki ikibuçuk üç dakikanız vardır... Tanrı'dan günahlarınızı affetmesi için yardım dileyiniz...»

— «Ben ömrümce insanların rahatı, refahı, sulhü için çalıştım... Bunun için günahım yoktur... Fakat sizin efendiniz.»

Bosnik'in sesi sert çıktı:

— «Beni ölüme terkeden bir kimseye efendi demiyeceğimi bilmenizi isterim... Şimdiye kadar kendisine tam bir sadakatle hizmet ettim... Bunun mükâfatı olarak ta ölüyorum...»

— «Olümden bahsediyorsunuz... Hani Plâstik insanlar asla ölmezlerdi? Hava - Oto'su düşünce bekli siz yine hayatta kalabilirsiniz...»

Bosnik inledi:

— «Gözlerim ilk rastladığınız zamanki gibi ışık saçıyor mu Miss Betty?»

— «Hayır... Sönmek üzere

KISSADAN HİSSE

SEN HERHALDE HASTASIN

Eski bir Maliye memuruydu. Muhasebeci olarak, Arabistan'a gitmişti.

Bir teftiş seyyahati esnasında muhasebeci hastalandı. Sıtmaya tutulmuştu. Kızgın kumlar üzerinde kurulan çadırda yatarken, bir Arap ziyaretine geldi. Halini hatırını sordu. O vatan hasreti ile, Arap'a şöyle dedi:

— «Şuranın sıcağından mahvoluyorum. Ah sen bir bizim memleketi görsen. Her tarafından şarıl şarıl sular akar. Nereye baksan ağaç, çiçek, kuş doludur... O zümrüt gibi ovalar, yemyeşil ormanlar...»

Arap bunları duyunca gayri ihtiyari başını iki yana salladı:

— «Efendi,» dedi. «Anlaşılann daha sen iyi olmamışsın. Baksana sen hastalıktan sayıklıyorsun. Senin anlattığın şeylere dünyada rastlanmaz... Rastlansa rastlansa ancak Cennet'te rastlanır...»

Her insan, bulunduğu yerin dünyanın en güzel yeri olduğunu sanır... Oradan daha iyi bir yer bulunduğunu aklının köşesinden dahi geçirmez. Bu iyi bir şey değildir. Cehalettir. Bir insan muhakkak ki kendi ülkesini sevmeli, ama başka ülkelerle de sık sık kıyas etmeli.

olan bir muma benziyorlar!...»

— «Güzel bir benzetiş... Evet, maalesef sönüyorum... Yerini de nişanlınızı Nole alıyor... Birgün gelip öleceğime asla inanmazdım. Onun içindir ki dünya insanlarında görülemeyen bir gurur için yaşıyordum. Yanıldığımı şimdi anlıyorum. Atom kurşunlarının öldüremediği Bosnik, biraz sonra ölecek! Ölümsüz bir Plâstik İnsan biraz sonra ari bir mahlûk oluverecek... Sizin ruhunuz var Miss Betty... Mes'ut olmalısınız bu yüzden. Bedeniniz ölse de ruhunuz öteki dünyada ebediyyen yaşayacaktır!... Benimse herşeyim Plâstik... Belki de bu düşüş sırasında yanıp kül olacağım!...»

Miss Betty âdeta heyecanlanmıştı Bosnik'in konuşmasından... Seçtiği kelimeler, cümleleri bağlayışı o kadar Doktor Nole'ye benziyordu ki... Ruh ve beden meselesine teması da tıpkı onun fikirlerinde olduğu gibiydi.

Bosnik'in gözlerinde yaşayan ışık artık tamamen sönmüştü.

Betty:

— «Size bir yardımda bulunabilir miyim?» diye sormaktan kendini alamadı.

Beriki güç işitilebilir bir sesle:

— «Hayır...» diye inledi. «Ben herşeyi bildiğimi zannediyordum. Halbuki yanılmışım Miss Betty... Herr Profesör beni aldatmış. Herşey onun elindeymiş meğer! Plâstik İnsanları uzaktan öldürebileceğini, bunun için çalıştığını hiç farketmemiştim. Yalnız kendilerini düşünerek çalışan ilim adamlarından, cahil ve muhteris politikacılardan nasıl kaçınmak ve korkmak gerekirse öyle uzak durmak lâzım...»

Miss Betty:

— «Aman Yarabbim!» diye söylendi. «Tıpkı Nole gibi konuşuyor... O da şahıslarını düşünen ilim adamları ile menfaatperest politikacıları işte böyle mütalea eder, onlardan toplum udaima uzak bulundurmak gerektiği fikrini savunurdu... Fakat Bosnik kendisi ile uzun zaman ahbaplı ketmediğine göre bu fikirlerini bilmesine imkân yok... Ohhh!... Hayır, hayır benim aklım duracak neredeyse. Bunlardan hiç mi hiç birşey anlamıyorum...»

Bosnik oturduğu sandalyeden yavaşça yere, daha doğrusu öne doğru iğildi. Başı ekrana çarpıp kaldı.

Şu durumu ile lâalettayin bir plâstik parçasından başka birşey değildi artık...

Ya Betty ne olacaktı?

Beyninin karıncalandığını, kalbinin gittikçe daha hızlı çarptığını, artık düşünemez hale geldiğini hissediyordu. Dönen bir cismin içinde mütemadiyen hareket halindeydi. Bosnik belki de yanılmıştı. Belki değil, yanıldığı muhakkaktı. Çünkü ona göre şimdiye kadar çoktan yere düşüp parçalanmış olmaları lâzımdı.

MERAKLA BEKLEDİĞİNİZ

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

PEK YAKINDA ÇIKIYOR

Hazırlığı uzun sürdü ama
1960 YAZLIĞI BİR HÂRİKA OLDU

hikâye

KAYBOLAN SARAY

Bundan pek çok yıl önce uzak bir memlekette büyük bir sarayda ünlü bir hükümdar oturuyordu. Bu adam herşeyin en iyisini, en büyüğünü, en güzelini sarayına toplar, bunların başka kimsede olmasını istemezdi. Bunun içinde türlü yollar bulmuştu. Ülkesinde hiç kimseye saray yaptırmıyor, kendi kıymetli eşyalarından daha kıymetli eşyayı kimseye aldırtmıyordu.

Buyruklarının yerine getirilip getirilmediğini anlamak için zaman zaman bütün yurdunda gözcüler dolaştırırdı. Bu adamlar her seferinde bütün yurttaşların onun emrine karşı gelmediklerini bildirirlerdi.

Beri yanda o hâlâ sarayını büyütmeğe, kıymetli eşyalarını arttırmağa çalışırdı.

Günlerden bir gün, memleketin en uzak bir köşesinde Çinden gelen bir tüccarın büyük bir saray yaptırdığını ve bu sarayı görülmemiş eşyalarla süslediğini haber verdiler. Hükümdar bunu öğrenince yapılan sarayı görmek için adamlarını peşine taktı hemen yola çıktı. Eğer denilenler doğru ise büyük bir ceza verilecekti.

Nihayet oraya vardılar. Denildiği gibi saray çok güzel, çok büyüktü. Altın kubbeleri çok uygun güzellikleri herkesi şaşırtan bir yapı!

Hükümdar bunu görünce hemen yıkılması için buyruk verdi. Birkaç gün içinde dediği de yapıldı. O güzel saray kötü bir yığıntı olduktan sonra yola çıkıp, oturduğu yere döndü.

Orada ise bütün ahali büyük bir telâş ve korku içinde onu bekliyordu. Çünkü hükümdarın sarayı ortadan yok olmuştu. Neden? Nasıl olmuştu? Kimse bilmiyordu bunu.

Hükümdar şehre ayak bastı. Herkes kendisini titriyerek karşıladı. O, atının üstünde göğsünü gere gere ilerledi. Tam saray bahçesinin önüne gelince dört yanına bakındı. Sarardı. Hiçbir şey diyemedi. Çiçekler bile solmuş, ağaçlar bile kurumuştu. Vaktile sarayın bulunduğu yerde şimdi eski, yıkık bir kulübe duruyor, onun önünde de ihtiyar bir kadın oturuyordu. Hükümdarı görünce:

— Büyük başkan, geldin mi? dedi. Bak koca sarayından kala kala bu kulübe kaldı. İçeri girsene!...

Hükümdar sönmiyen aç gözlülüğünün cezasını çektiğini anlamıştı. Arkasına baktı: Hiç kimseler yok... Başını iğdi, ağlıyarak kulübeye girdi. Daha kapıdan girerken incili ipek elbiseleri kaybolmuş, yerine eski bir potur gelmişti. Dışarı baktı, kadını da bulamadı.

Böylece birçok seneler geçti. Hükümdar ihtiyarladı. Nihayet bir gün o ihtiyar kadın gene çıkageldi, ona:

— Benim fakir hükümdarım! Şimdi söyle, ne dilersen olacaktır, dedi.

Hükümdar birşey söylemiyordu. Başını eğdi. Ağlamamak için gözlerini yumdu. Açtığı zaman bir de ne görsün? Gene arkasında güzel ipekli elbiseler... Gene sarayının altın kakmalı eşyaları arasında... Gene sıra sıra adamları karşısında, onun buyruklarını bekliyor.

Yavrutürk ANSİKLOPEDİSİ

Son Fasikülü Çıktı

Ciltleme şartları ile fihrist 16 ncı fasikülü teşkil eden bu son fasikülde tafsilâtıyla yazılmıştır.

YILDIRIM KAPTAN

ELEKTRUMDA OLANLAR

GRANDOLF DÜNYAYA GİTTİKTEN SONRA ELEKTRUMDA MÜHİM DEĞİŞİKLİKLER OLMUŞTU ...

1960-32

BU DA NE DEMEKMİŞ ?.
GRANDOLF. ANLAŞILAN SEN İKTİDARI KAYBETMİŞSİN !..
DERHAL DÖNÜP DÜŞMANLARIMLA SAVAŞMAM LÂZIM. UÇAĞIMI TAMİR ETTİREBİLİR MİYİM ?.
EDERİZ.. YILDIRIM KAPTAN DA SİZİNLE GELEBİLİR .:.
YAŞASIN !
BİİP!
ALBAYIM !. AMA NASIL OLUR ?!..
GRANDOLF'A YARDIM İÇİN ORAYA BİR HAVA ORDUSU GÖNDEREMEYİZ !.
PİDER'İN İLGİSİ HOŞUMA GİTMİYOR. BAŞKASI GİTSE
32/2

PİDER DAHA FAZLA KONUŞMALARINA ZAMAN BIRAKMADAN ANSIZIN ARALARINA ATILDI...

YILDIRIM KAPTANDAN BAŞKASI YARDIMCI OLAMAZ BİZE !..

KIZ HAKLI AZİZİM, BU VAZİFEYİ SENDEN BAŞKASI BAŞARAMAZ !

GİTMEK İSTEMEYİŞİMİN DİĞER SEBEBİ.. GALİBA BEN DE...

YOKSA ONA AŞIKMISIN

ONA AŞIK OLMAKTAN KORKUYORSUN.. FAKAT UNUTMAKİ BU BİR VAZİFEDİR !..

UÇAĞIN TAMİRİ ÇABUK OLDU O HALDE YARIN YOLA ÇIKARIZ !

32/3

ELEKTRUMDA BİZİ BELKİ BÜYÜK TEHLİKE BEKLİYOR !.
YARIN BAŞBAŞA SEYAHATE ÇIKIYORUZ NE İYİ !.
ELEKTRUMA KADAR BAŞBAŞAYIZ YILDIRIM KAPTAN
BAŞBAŞA DEĞİL !.
ZİPPİ DE DAHİL DÖRT KİŞİYİZ.. BAKIN ONU SARAN BALMUMUYU TEMİZLEDİM
Bip Bip
BU İŞİ DE ANCAK YILDIRIM BAŞARABİLİR !
BAK ŞİMDİDEN KIZIN GÖNLÜNÜ ALMAYA ÇALIŞIYOR
AMA BU SEFER GİRDİĞİ İŞ ÇOK TEHLİKELİ DOKTOR. HAYATINA BİLE MALOLABİLİR !..
GELECEK SAYIDA: ELEKTRUM YOLUNDA
32/4

AYNI ANDA KAZAZEDE GEMİDE.

KAPTAN! KURTARMA GEMİSİ ATEŞİN FAYDA ETMEDİĞİNİ, DAHA YARDIMCI İSTEDİĞİNİ BİLDİRDİ

YARDIM BİZE ZAMANINDA YETİŞEMİYECEK, İŞARET FİŞEĞİ ATALIM!.

BELKİ FİŞEKLER BİR TESİR GÖSTERİR, BATMAKTAN KURTULURUZ.

KAPTAN! FİŞEKLER TESİRSİZ, AŞAĞIYA DÜŞÜYORLAR!.

DENİZDEN GELEN TEHLİKE

BİZDE, FİŞEKLERİN YEŞİL KÜTLEYE SAPLANDIĞINI TAKİBETTİK. . . . . .

TED! KÜTLE DENİZİN DİBİNE DOĞRU DALIYOR!

ACABA FİŞEKLERMİ TESİR ETTİ?.

BİLMİYORUM, BİLL!! HADİSEYİ SAHİL MUHAFAZA TEŞKİLÂTINA BİLDİRELİM.

ERTESİ GÜN LİMANDA DİNLENİRKEN . . . .

DÜNYANIN EN BÜYÜK PETROL DAMARINI ELE GEÇİRECEĞİZ!.

FAKAT BÜYÜK TEHLİKELERİ GÖZE ALIYORUZ. O CİSMİN NE OLDUĞU ANLAŞILAMADI GERİ GELİRSE KAÇMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK!.

ADAMLARIMIZDA KALMAKTA İSRAR ETTİLER . . . .

ÖRNEKLERİ LABARATUARA GÖNDERECEĞİZ.

GEÇEN SEFERKİLER ÇOK ÜMİT VERİCİ İDİ . . . .

GÜNEŞ BATARKEN, TED TELEFONLA SESLENDİ..
BUGÜNLÜK YETER, BİLL! HAVA KARARIYOR!
PEKİ.. GECEYİ FENER KULESİNDE GEÇİRELİM..
FENERİ FENERCİYLE GEZERKEN...
ALLAHIM! BU NE?!
YEŞİL KÜTLE GERİYE GELİYOR!!! ÇABUK IŞIĞI KAPAYIN BELKİ BİZİ KAYBEDER.
ÇOK GEÇ! FENERE TIRMANIYOR!!.
ÇABUK TNİP HABER VERELİM!!
KAPIYI KIRMIŞ, BU NE ÇEŞİT YARATIK YAHU!
BURADAN ÇIKMADAN ANLAYAMAYIZ, ÇABUK YUKARIYA!!!
FENERCİ IŞIKLA S.O.S İŞARETİ VEREBİLİRİZ.
FENERİN TEPESİNE TIRMANIYOR NE YAPACAĞIZ?!
32/6

FAKAT YEŞİL KÜTLE IŞIĞA ULAŞINCA . . . .
ÇARPMIŞ GİBİ, GERİYE DEVRİLDİ!!..
AÇIK DENİZE GİDİYOR! FENERİN YAKICI IŞIĞI ONU KAÇIRTTI! FİŞEKLERİ HATIRLADIN MI?
BU NESNE IŞIKTAN KORKUYOR, ONU İSTEDİĞİMİZ ZAMAN UZAKLAŞTIRABİLİRİZ!.
IŞIĞIN TESİRİNİ SAHİL MUHAFAZA TEŞKİLÂTINA BİLDİRDİK..
NE YAPIYORSUN TED!..
YEŞİL KÜTLE NEBATİ VEYA HAYVANİ BİR MADDE DEĞİL YA MADENİ YAHUT TA BİLİNMEYEN BİR MADDE!!..
BİR FELÂKET OLMADAN BURADAN GİTMELİYİZ!
BU ZENGİN PETROL MINTIKASINI TERK Mİ EDECEĞİZ?
BİR GECE, KÜÇÜK BİR KASABADA DEMİRLEDİK . . .
MERKEZ KAÇIYOR! TED!..
İŞİTİYOR MUSUN? YEŞİL MADDEDEN BAHSEDİYORLAR! ADAYA MAHVETMEYE GELMİŞ OLACAK!!
SHRIMP ISLAND FESTIVAL
DENİZ KENARINDA MADDE TAHRİBATA BAŞLAMIŞTI..
BOŞUNA KURŞUNLARI ZİYAN ETMEYİNİZ. BÜTÜN IŞIKLARI MADDENİN ÜZERİNE ÇEVİRİN!.
DAN!
32

BAYRAM OLDUĞU İÇİN ADANIN IŞIKLARI FAZLALAŞTIRILDI.
MAKSADI NE ACABA, BİLL?
RUMP ISLAND FESTİVAL
BİLMİYORUM! ADAYI YOK ETMEK İSTİYOR HERHALDE. IŞIKLAR TESİR ETSE BARİ..
KÜTLENİN İLERLEMESİ DURDU. TONLARCA AĞIRLIKTAKİ ENKAZ GÜRÜLTÜ İLE ÇÖKTÜ...
TRAK! GÜÜM!
BAK TED!! IŞIK ONU PÜSKÜRTTÜ. YARALANMIŞ GİBİ KAÇIYOR!
ACABA IŞIK NEDEN ONU DENİZE DÖNMEĞE ZORLUYOR!
BENDE BUNU DÜŞÜNÜYORUM!
YEŞİL KÜTLE HAFTALARCA GÖZÜKMEDİ.....
AÇIK DENİZDE GÖZÜKMEDİ.. BURADA ONUN İZİNİ BULABİLİRİZ.
TEMENNİ EDERİM TED. ŞİMDİ DALIP, KENDİ İŞİMİZLE MEŞGUL OLALIM..

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER

ORTAOKULDA «İFTİHAR» LİSTESİNE GİRENLER

Sait SOYDAN ★ İstanbul, Mahmutpaşa Ortaok. 1/B, 229.

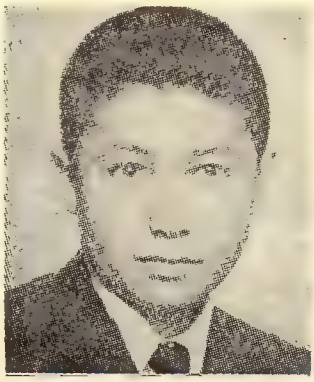

Nurettin ERSU ★ Yerköy, Ortaokulu S.: 2/A, No: 261.

İLKOKULUN 1 — 4. SINIFLARINI «PEKİYİ» DERECE İLE GEÇENLER

Gül AĞICI ★ Kurtuluş İlkokulu S.: 2/C, No: 588.

Hatice Vildan ÜNGÖR ★ Fatih, Atikali İlkokulu, S.: 1/B, No: 40.

Gülistan YENER ★ Ankara, I. Mimarkemal İlkokulu, S.: 3/B, No: 203.

Sacide ORAL ★ Ankara, Yenimahalle, Öğretmen Kubilây İlkok. S.: 5/A, No. 636.

Hikmet KUMRU ★ İskenderun, Belen İlkokulu, S.: 5, No: 426.

Güler GULAÇTI ★ Ankara, Kurtuluş, Ilkokulu, S.: 5/A, No: 1916.

Gülten PAKDİL ★ Erzincan, Atatürk İlkokulu, S.: 5, No: 377.

Ayşe Emel ÖZPARPUCU ★ Beşiktaş, Levent İlkokulu, S.: 5, No: 325.

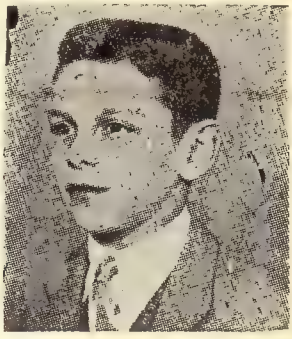

Necdet SOZMEN ★ Yeşilköy, Pansiyonlu İlkok. S.: 5, No: 125.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Ahmedin hikâyesi olup bitenlerden hepsini haberdar etmişti. Semahat Hanım hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

— Zavallı İclâl. Neler çekti kimbilir! Zaten meraklı. Bari çocuğa birşey olmasa.

Besime teyze:

— Buna da şükür, dedi. Haydi çocuklar yemeğe. Buyurun hanım kızım. Ahmet de dün akşamdan beri aç. Biraz birşey yiyelim. Hafız, gördün mü sen başıma gelenleri?

Mustafa sofraya oturunca duasına yeni birşeyler kattı:

— Allah, Allah inşaIlah, Cengiz çabucak iyi olur inşallah. Sen alnımıza iyi yazılar yaza. Bizleri kazadan belâdan koru. Amin.

Çocuklar Amin diye tekrarladılar. Bu duaya Semahat Hanım da amin dedi. Ahmet çok aç olduğu halde pek acele etmiyordu.

Yemekten sonra Besime Teyze:

— A evlâtçığım, dedi. Ben senin bir hızlı lâkırdı söylediğini bilmem. Mahallede sana kuzu gibi genç derler. Oyle ipten kazıktan kurtulmuş bir katille boğuşmak olur mu?

— Teyze, ben orada olmasaydım İzzet kaçardı. Hani bir kaç saat daha geç kalsaydık çocuk muhakkak ölürdü. Allahtan olacak.

— Adam sana vurdu mu?

— Hayır, kafasını öne iğip üstüme saldırdı, ben de onu kafasını karnıma dayadığı zaman sırtından kavradım, kaldırdım omuzumdan arkaya beyin üstü bıraktım. Ellerinin üstüne düştü. Yerden bacaklarıma atıldı. Bu sefer de ensesinden bastırdım. Öyle sıkmışım ki avaz avaz bağırdı, sindi, bir daha hiç kıpırdamadı. Kelepçeyi taktık.

— Ya sonradan senin yoluna çıkarsa.

— Ah teyze, ben şimdiye kadar birisine bir fiske vurmuş adam değilim. Fakat isterim ki o İzzet bir yerde karşıma çıksın. Çocuğun o halini gördükten sonra katil olmak işten bile değil. Biz çocuğu hastahaneye götürmek için doktorla arabaya binerken polisle jandarma onu halkın elinden zor aldılar. İçlerinde onu öldürmek için ileriye atılan şık hanımlar, ihtiyar nineler bile vardı. Düşün bir kere. Ağzına tıkmış paçavraları, üstünden bir de mundar bez bağlamış. Etlerine gömüldüğünü bile düşünmeden paslı tellerle kıyasıya bağlamış elini ayağını. Değil böyle bağlanmak, o mahzenin, o rutubetin içinde koca insan bile dayanamaz, ölür gider. Bunları anasına, babasına anlatmadım. Yüreklerine iner. Çocuk öyle korkmuş ki kimseyi göremiyor. Başını İclâl Hanımın koltuğunun arasına sokuyor, titreyor. Kimbilir katil herife ne kadar yalvardı. Ama o vicdansızda merhamet nerede.

Ahmet yemekten sonra karakola kadar giderek polis Necipten Muavinin yarasının ehemmiyetli olmadığını, fakat doktorların bir beyin kanamasından korktuklarını öğrendi.

Ertesi sabah Ahmet işine gitti. Oğleye doğru karakoldan aradılar. Akşam işten dönünce karakola uğradı. Daha sonra bir iki gün emniyet müdürlüğüne, savcılığa gidip gelmesi gerekti.

Cengizi iki gün sonra eve getirmişlerdi. Semahat Hanım onları ziyarete gitti.

Ahmet son mahkemede şahit olarak bulundu. Mahkeme Ayten hanımı Avukat İbrahimi,

— Adam sana vurdu mu?

İzzeti suçlu buldu. Ayten hanım iki, avukat beş. İzzet de sekiz sene hapse mahkûm oldular.

Aradan günler geçiyor, bu olayların heyecanı yatışıyor, hatta Cengiz bile okuluna gidip geliyordu. Fakat Ahmette bir hal vardı. Besime Teyze onu küçük yaştan büyüttüğü için bütün huylarını bilirdi.

Ahmette bir can sıkıntısı, bir iştahsızlık, durup dururken hiç farkında olmadan bir iç çekmeler...

Bir gün kadın onun odasına girdi.

— Oğlum, dedi. Sen rahatsız mısın?

— Ben mi? Hayır. Nem var teyze.?

— Bilmem ama bana bir sıkıntın var gibi geliyor.

— Ne sıkıntım olacak teyze.?

Ahmet sıkıntısını inkâr ediyordu. Çok, ama çok değişmişti. Yine eskisi gibi işine gidip geliyor, yalnız pazar günleri biraz dolaşmak için sokağa çıkıyordu.

Fakat akşamları, yemekten sonra su almak için çeşmeye gittiği zaman daha geç kalıyor, Besime teyze Remziyeye:

— Bu çocukta birşey var, diyordu.

— Ne olacak ki?...

— Bakkana dışarıda ne kadar kalıyor.

— Sigarasını içiyor teyze.

— Sigarasını odasında da içiyor.

— Biraz dalgın duruyor ama hasta filân değil.

Besime teyze Ahmet suya gittikten sonra pencereyi açıyor onu uzaktan seyrediyordu. Ahmet bir sigara içiyor, sonra bir daha içiyor ve gayet ağır yürüyerek eve geliyor, suyu bıraktıktan sonra odasına çekiliyordu.

Kadıncağız ne kadar dikkat ettiyse birşey anlamadı. Onun en büyük korkusu Remziye idi. Remziyeyi bir başkasına nişanlamıştı. Düğününü yapmağa hazırlanıyordu. Sakın bir evin içinde oldukları için Remziye ile Ahmet arasında birbirlerine karşı bir meyil olmasın!

Birgün bu düşüncesini Semahat Hanıma söyledi:

— Hanım kızım, evimin bir sırrını size açmaktan hiç çekinmiyorum. Siz akıllı, uslu, okumuş bir hanımsınız. Biribirimizi tanıyalı çok olmadı ama anlaştık ve seviştik sanıyorum. Size birşey soracağım.

Semahat hanım:

— Teyzeciğim, dedi. Evinizde gördüğüm rahatlığı kendi evimde bile bulamadım. İkramlarınızdan çok müteessirim. Ömrümün sonuna kadar bunu unutmıyacağım. İnşallah bundan sonra da görüşürüz. Buyurun, bir emriniz mi var?

— Hanım kızım Remziyeyi de, Ahmedi de ben büyüttüm. Kızı istediler, üstüne düştüler, ağırdan aldım, fakat bugünkü nişanlısı çalıştı, adam olmanın yolunu tuttu. Nişanladım onu. Ama hiç düşünmedim ki bir arada büyüyen bu çocukların arasında birbirlerine söylemeseler bile bir uzaktan uzağa sevişme filân var mı?

— Neden şüpheleniyorsunuz?

— Ahmet pek dalgın, pek düşünceli oldu.

— Ama Remziye nişanlısını beğeniyor. Eğer Ahmet Beyle bir ilgisi olsaydı bu nişanı kabul etmezdi.

— Ah kızım, bilemezsin, bu çocuklar benim bir sözümden çıkmazlar. Her şeye «Sen bilirsin teyze» derler.

— Ama hiç olmazsa Ahmet Bey size bir imada filân bulunurdu.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hayvanlar ALEMİ

İNEK

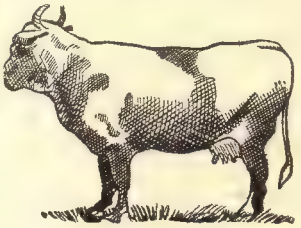

— Sabahları içtiğiniz sütü kim veriyor?

— Sütçü!...

— Hayır! Bilemediniz... Süt çü sütü kimden alıyor?

— İnekten!...

— İşte şimdi bildiniz. Siz hiç inek gördünüz mü? Herhalde çok görmüşsünüzdür. Fakat hepimize bir çeşit süt annelik yapan bu bu hayvanı yakından tanıyanımız herhalde azdır.

İnek, sığır adı verilen bir hayvan ailesinin dişisidir. Yavrulayan bi rineğin memelerinde bol bol süt birikir. Biz yavrunun emdiğinin fazlasını elimizle sağarak hayvandan alır, kaynatır, içeriz. Sütlâç, mahallebi gibi tatlıların da bu sütle yapıldığını zaten bilirsiniz. Süt lâfı açılmışken kaynatılmamış sütleri kat'iyen içmemek lâzımgeldiğini söylemek lâzımdır. Çünkü süt en iyi bir besindir. Fakat mikrop almağa çok elverişlidir. İçindeki mikropları öldürmek için de mutlaka güzelce kaynatmak iste

Biz gelelim ineğe!

Onun dişi bir sığır olduğunu söyledik. Erkek sığıra boğa denir. Boğalar çok haşarı olur. Arabaya koşulmaz; ele ,avuca sığmaz. Onu «alıştırır» ve işe uysal hale getirirler. O zaman adı değişir, öküz olur. Bizim tarlalarımızda çalışan başlıca hayvan öküzdür. İnek yavrusu buzağıdır. Dünyada onun kadar sevimli hayvan yavrusu azdır.

Bu koca vücutlü hayvan yalnız otla beslenir. Onun için pek çok yer. Etile, sütile, derisile, boynuzlarile, kemiklerile, gübresile, herşeyile işimize yarayan inek çok ta insancıl bir hayvandır. Eskiden birçok hayvanlar gibi yabani olan sığır cinsinden bugün yeryüzünde pek az yabani hayvan kalmıştır.

Yalnız sütün ve sütten yapılan tatlıların değil, bütün peynirlerin ve yağın da inek sütünden yapıldığını, hattâ çok sevdiğiniz çikolatada bile süt bulunduğunu bir düşünün de, bu sevimli hayvanları biraz daha benimseyin ve sevin!...

Dahası var:

Bugün sütü hiç aklınıza gelmiyecek şekillere sokuyor ve ondan yine hi çaklınıza gelmiyecek şeyler de yapıyorlar. Meselâ süt tozu denilen birşey var! Karsta ve Bursada kurulan fabrikalarımızda süt tozu yapıyorlar. Yani sütün suyunu uçuruyor, asıl işe yarayan kısmını alıp kutulara koyuyor, öylece satışa çıkarıyorlar. Bu toz su ile karıştırılınca tekrar süt oluyor ve bozulmuyor. Uzun zaman saklanabilmiş oluyor.

Şimdi sütten yün de yapıyorlar! Düşünün sütten elbise yapıp giymek tuhaf değil mi? Fakat bu da oluyor. Çalışan insanlar daha neler yapacaklardır. Siz de çalışınız.!...

Dünyanın 4 Köşesinden

Filler sıçandan korkarlar mı?

Bu fikrin nereden çıktığı bilinmiyorsa da öteden beri buna inanılmıştır. Hattâ fillerin, sıçanların, hortumlarının içine tırmanmasından, kulaklarının içine yerleşmesinden veya ayaklarını kemirmesinden korktukları dahi ileri sürülmüştür. Birçok kimseler ayrıca, en büyük hayvanın en küçüklerinden birinden korkması fikrini cazip bulmuştur. Halbuki yabanî filleri tetkik eden âlimlerle hayvanat bahçesi gardiyanları ve sirklerde çalışanlar, fillerin

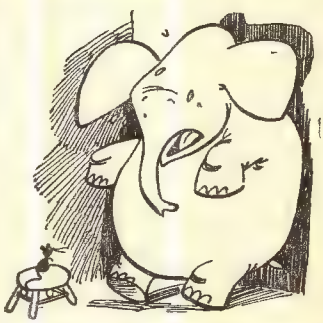

sıçanlardan korkmak şöyle dursun, onlara dikkat bile etmedikleri hususunda hemfikirdirler.

Bilinen en büyük en küçük paralar hangileridir?

Nev York'un Chase National Bankası tarafından bildirildiğine göre, dünyanın en büyük madenî parası, takriben 10 Dolar değerinde ve 25 Kg. ağırlığında olan bir İsveç parasıdır. En küçük para Hindistan'da kullanılmıştır. Bu, altından o-

lup toplu iğne başı büyüklüğündeydi ve ağırlığı da sadece 0,065 gramdır.

Atlar ayakta mı, yatar dudumda mı, yoksa her iki durumda da mı uyurlar?

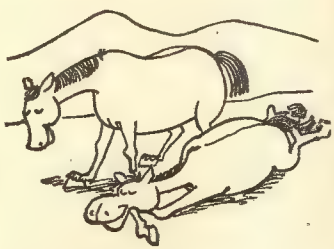

Her iki durumda da uyurlar. Fakat, tozların içinde yuvarlanmak için hariç, hiç yatmayan atlar da bilinmektedir. Bunlar, ayakta uyurlardı. Hastalık sonucunda zayıf düşen bunlardan bir tanesi, ahırın içinde gerili bir zincire dayanarak dinlenirdi. Filler de ayakta durur vaziyette uyurlar ve uykularında öldükleri zaman da ayakta kaldıkları rivayet edilmiştir. Kuşlar uyurken, üzerinde tünedikleri dalı pençeleriyle sıkı sıkı kavrarlar; dalın hareketleri bunları uyandırmaz.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Milyonluk Transferler

Geçtiğimiz ay memleketimizde futbolcuların aktarma ayı idi. Temmuz ayı içinde futbolcular, amatör olsun, profesyonel olsun, bir kulüpten diğerine aktarma olabilir. Profesyonelliği kabul etmiş bazı memleketlerde ise senenin her ayında, veya senede iki defa transfer ayı mevcuttur

Memleketimizde 1951 senesine kadar memleketimizde profesyonellik yoktu, yani futbolcular kulüplerinden para almazlar, sadece yol ve masraflarının paralarını alırlardı. Fakat diğer memleketlerde profesyonellik bulunduğundan ve bizden Lefter, Şükrü, Bülent Eken Bülent Esel, Garbis gibi oyuncuları para ile kendi memleketlerine, transfer yapmaya başlayınca iş değişti. Memleketimizden en iyi oyuncular başka memleketlere gidiyordu ,millî takımımız ve kulüplerimiz zayıflıyordu. Diğer taraftan futbolcular da başka memleketlerdeki gibi, kulüplerden gittikçe daha çok para istemeye başlamışlar, kısaca profesyonelliğe doğru kaymışlardı. Bunun için 24 Eylül 1951 de profesyonellik kabul edildi ve Istanbulda bir profesyonel lik kuruldu. O tarihten sonra futbolcular bir kulüpten diğerine aktarılırken oyuncuya kulüpler para vermeye, diğer memleketlerde olduğu gibi oyuncuyu satın almaya başladılar. Tabiî bu alış veriş sırasında paranın bir kısmını o oyuncuyu yetiştirmiş olan eski kulübü almakta, asıl büyük para oyuncunun olmaktadır.

Bugün dünyada birer şirket olarak çalışan kulüplerde oyuncu aktarması sırasında milyonlarca el değiştirir. Böylelikle futbolculara İspanyanın Real Madrid, İtalyanın Juventüs, Milân gibi kulüpleri milyonlarca lira ,otomobiller, evler vermişlerdir Bilhassa Avrupa kulüpleri, Güney Amerikadan Arjantinli, Brezilyalı, Uruguaylı futbolculara milyonlar ödemiştir. Bugün Avrupa Şampiyonu Real Madrid bütün oyuncularını satmaya kalksa, bizim paramızla elli milyona yakın para toplar. Bizde transferde bu kadar büyük paralar dönmez ve ilk defa bu yıl Galatasaraylı Metin'in transferi 100 bin liranın üzerinde paraların elden ele geçmesine yol açmıştır.

Aslanlar görür görmez insanlara saldırıp onları öldürürler mi?

Bir aslanın gündüz ışığında hücuma geçtiği nadirdir. Birkaç aslan gerçi Afrika'da bir demiryolunun inşaasına hemen hemen mani olmuş ve işçilerin içerisinde uyudukları vagonlara kadar sokulmuştur, ama, bu, görülmemiş bir hâdise telâkki edilmiştir. İnsan yiyen aslan daha ziyade kendisi için, ava çıkacak bir dişisi olmayan ihtiyar bir aslandır. Bu gibi aslanların dişleri aşınmış, eli ayağı tutmaz olmuştur. Bu itibarla, aslanın böylesi için, köyündeki bir yerliyi öldürmek, açıkta serî av hayvanlarının peşinden koşmaktan daha kolaydır.

Bir uçurtma en çok ne kadar yükseğe çıkabilmiştir?

Bilhassa Çin'de, Japonya'da ve Cava Adasında pek eski devirlerden beri uçurtma uçurulmakta ise de bu uçurtmaların fazla yükseğe çıktıkları şüphelidir. Bununla beraber, fen adamları tarafından uçurtulan uçurtmalar, hayli yüksek irtifalara tırmanabilmiştir. Uçurtma uçuran ilk fen adamı, 1749 da, suhuneti ölçmek için yukarıya termometre gönderen İskoçya'lı Aleksander Vilson'dur. 1752 de de Amerika'lı bilgin ve devlet adamı Benjamin Franklin, yıldırımla ilgili meşhur tecrübelerinde uçurtmalardan faydalanmıştı. Avustralya'lı Lavrens Hargrave 1893 te kutulu uçurtmayı icat etmiş; ertesi yıl bu uçurtma, meteoroloğlar tarafından yükseklere kaydedici âletler çıkarmada kullanılmıştır. Uçakların henüz icat edilmediği bu tarihlerde, 13,5 Km. uzunluğunda ince bir çelik tel üzerine birbiri arkasına dizilmiş on uçurtma, rekor sayılan 7015 metre yüksekliğe erişmiştir.

Meral GASPIRALI

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Kahraman Sütçü

Ahır Dağlarının eteklerinde Yeşilyurt diye isimlendirilen Maraş'ın Uzunoluk yolunda bir çeşme vardır. Bu çeşme 1936 yılında bir kahramanımızın hatırasını canlandırmak maksadıyla yapılmıştır.

Sevr anlaşmasının karanlık günlerini takibeden 29 Ekim Çarşamba 1919 günü bir yüzbaşı kumandasındaki Fransız, Cezayir ve Ermeni askerleri Maraş'a girdiler. Taşı toprağı, herşeyile Türk yurdunun

İşgal ve merasimden iki gün sonra Fransız askeri kılığına girmiş birkaç fırsat düşkünü vazifeden dönen posta memurunu dövüyorlar, ve hamamdan çıkarak evlerine gitmekte olan kadınlarımıza saldırıyorlardı. Bu çirkin tecavüze civardaki kahvelerden yetişen halk zorla mani oldu. Fakat kadınların elbiseleri yırtılmış, yüzleri, kolları zorbaların saldırışıyla yarabere içinde kalmıştı.

Bu hâdise karşı sırada küçük bir dükkân işleten Sütçü Hacı İmam'a çok dokunmuştu. O, senelerden beri içinde bir mangal, bir süt tenceresi, bir iki kırık iskemle ve masa bulunan dükkânında çalışır, sabahın erken saatlerinden gece karanlığına kadar birkaç kuruş kazanmak maksadıyla didinir dururdu.

İhtiyar sütçü dışarıda cereyan eden hâdiselere keskin siyah gözleriyle birkaç saniye baktı ve biranda şunları düşündü: Artık bu çok sevdiği küçük dükkânına kısa bir zaman için veda etmesi gerekiyordu. Türk'ün haysiyeti, namusu ayaklar altında ciğnenirken artık yerinde duramazdı. Sür'atle tezgâhın altındaki küçük dolabı açtı, tabancasını çıkardı ve kapıya fırladı. İhtiyar vücudü intikam ateşiyle alev alev yanıyor, yerinde duramıyordu. İki adımda zorbalıklarında hâlâ inat eden sütübozuklara yaklaştı ve tabancasını ateşledi. Türk namusuna el uzatmağa kalkışan küstah, Cenup Cephesinde atılan bu ilk kurşunun hedefi olmuş, yerde kanlar içindé yatıyordu.

İhtiyar Sütçü İmam'ın attığı bu ilk kurşun, bütün Maraş'ın silâha sarılmasına sebe poldu. Fransızlar, Maraş'ı ayaklandıran bu kahraman ihtiyarı ele geçirmek için türlü çarelere başvurdular. Fakat kahraman Sütçü İmam günlerce, haftalarca aranmasına rağmen bulunamadı. Düşman, artık her biri birer Sütçü İmam olan Maraşlılarla uğraşmak zorunda kalmıştı. Hergün bir düşman devriyesi ortalıkta hiçbir iz bırakmadan kayboluyor. Türk düşmanlığıyla tanınan bazı şahıslar evlerinde ölü bulunuyor, Maras'ın Kurtuluş Savaşı bir çığ gibi büyüyor ve genişliyordu.

Artık Aksu, Ergenez vadilerini çınlatan kurşun sesleri şehrin içinden bile duyulur olmuştu. Küçük çeteler kısa bir zamanda birleşerek, küçük çapta bir ordu meydana getirmiş ve düşman askerleriyle karşılıklı çarpışmalara başlamışlardı. Fransızlar şehre yeni kuvvetler getiriyorlar, ellerindeki mevcut kuvveti birkaç kat daha genişletmek lüzumunu hissediyorlardı. Artık bizzat düşman kumandanı bile yerleştiği binada kendini emniyette görmemeğe başlamıştı. Durum, düşman başkumandanlığına bildirildi. Ve bu durumdan kurtulmak için yegane çare bulundu. Düşman, Maraş'tan çekilmeğe karar vermişti. Böylelikle, 21 Ocak 1920 günü başlayan Maraş'ın şanlı kurtuluş savaşı, 11 Şubat 1920 günü sona eriyordu. 12 Şubat akşamı düşman tarafından tahliye edilen şehre giren Maraş aslanları yıkılmış evler, sönmüş ocaklarda ağlayan soğuktan yarı donmuş çocuklar, ve buz tutmuş çatıların altında inleyen kadınlar buldular.

Maraş'ın kurtuluşundan sonra Sütçü İmam'ın dükkânına dönüp dönmediğini bilmiyorum ama, Uzunoluk bayırının yolundan geçen yolcular mütevazi bir çeşmenin üzerinde şu yazıyı hâlâ okurlar: «30 Birinci Teşrin 1919'da Sütçü İmam Türk namusunu burada silâhıyla korudu.»

ÖZAY SUNAR

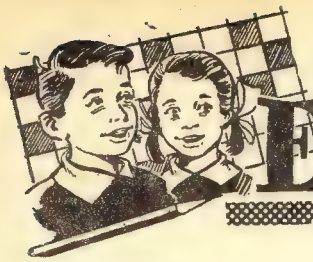

Eğlence BİLMECE BULMACA

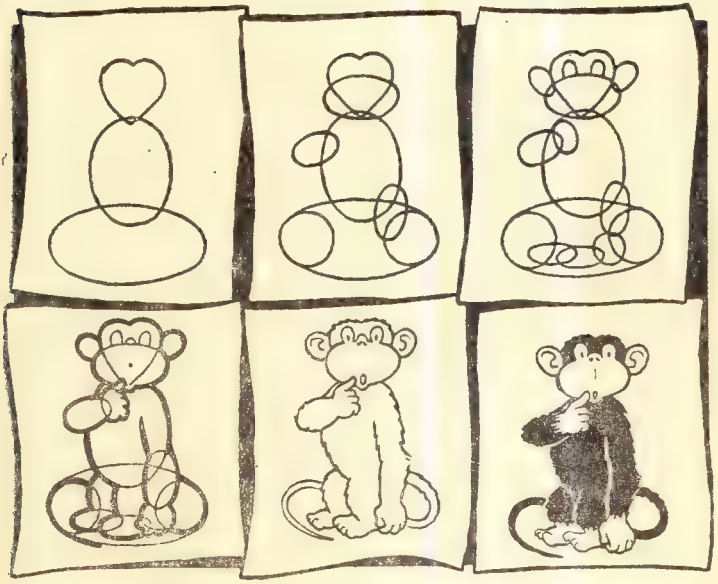

Kurşun kaleminizi alarak gördüğünüz sevimli maymunun resmini çiziniz. Verilen misâlleri dikkatle takibederseniz, anne ve babanızı çok şaşırtacak güzel bir resim elde edersiniz.

İki adam havanın sıcaklığı dolayısıyla, denize girdikten sonra gölgede uzanmışlar. Bunların nerde olduklarını bulabilir misiniz?

Çözümü : Biri kayalıklarda, diğeri ise ağacın içinde. Onları görmek için resmi çeviriniz.

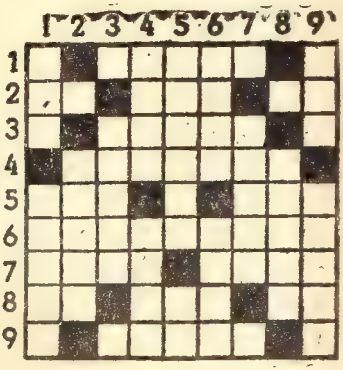

Soldan sağa doğru:

1 — Temizleyici bir madde. 2 — Kırmızı, omuz örtüsü, dünyanın dörtte üçü. 3 — Pastırmanın kardeşi. 4 — Bir koyun cinsi. 5 — Yan. 6 — Bal yapan, beyazlı. 7 — Cellât. 8 — Soğuk eğlence. 9 — Bir soru.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Geniş değil, üzerinde durduğumuz. 2 — Demir yol. 3 — Korunan. 4 — Bir tatlı, üye. 5 — İki kız kardeşin kocaları. 6 — Köpeğin bir çeşit haykırışı, sıcaklık. 7 — Çok soğuk bir rüzgâr. 8 — Söz. 9 — Bir yemiş, kâse.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1		K	I	Z	I	L	A	Y	
2	S	I	L	A		A	L	A	Y
3	A	Z	I		A		A	R	A
4	H	A	K		R		N	A	R
5	A	R		S	A	N		M	
6	F	A	L	A	B	A	K	A	N
7		K	A	R	A	G	Ö	Z	
8	U		G	O	C	U	K		Ç
9	S	U		S	I	R			G

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

BİLMİYORMUŞ

— Dün sınıfta çok dişin ağrıyordu. Bugün de ağrıyor mu?

— Bilmiyorum kardeş.

— Ay... nasıl bilmezsin!...

— Nasıl bilirim, çekilen dişim dişçide kaldı.

NEDEN KİRLİ

Öğretmen temizlik muayenesi yapıyordu. Sıra Hasana gelmişti.

Öğretmen — Yüzün tertemiz de neden ellerin böyle kirli bakayım?

Hasan — Yüzümü yıkarken oldu efendim...

BOĞULSAYMIŞ

İki arkadaş yolda rastlaştılar.

Ali — Seni havuzda boğuldu dediler.

Sevim — Yalan söylemişler, hiç boğulsaydım sana haber vermez miydim?

GÖZLÜĞÜN FAYDASI

Küçük Alp büyükannesinin yanına sokuldu:

— Büyük anneciğim bu gözlüğü neden takıyorsun?

Kadıncağız gülümsedi:

— Evlâdım, yaşlılık bu... Herşeyi daha büyük görmek için.

— Büyük anneciğim şu halde bana çikolata alırken bu gözlüğü takma.

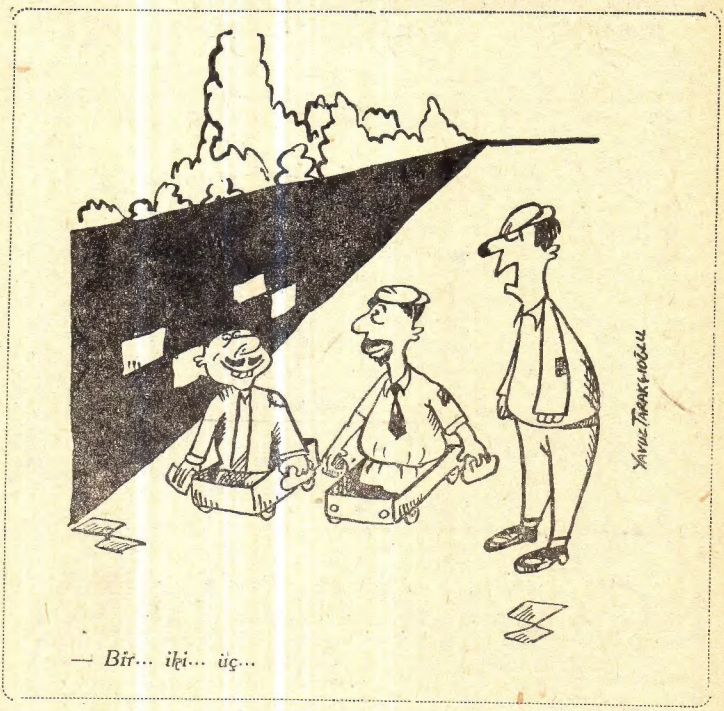

— *Bir... iki... üç...*

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 32 CİLT: 1960-2
10 AĞUSTOS 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

BURNU BÜYÜK

Aylalara ogün misafir gelmişti. Misafir odalarında oturuluyordu. Aylâ, gelen hanıma gözlerini dikmiş garip garip bakıyordu. Bunu farkeden misafir dayanamadı:

— Kızım bana niçin öyle bakıyorsun?

— Annem sizin için komşu teyzeye «burnu büyüktür» demişti. Onun için burnunuza bakıyorum. Hiç büyük değil de...

AYAKTA

Murat bir dükkânın önünden geçerken şöyle bir yazı gördü. «Sandoviçler 20 Kr. ayakta 15 kr. Muratın cebinde 10 kr. vardı. İçeri girdi. 10 kuruşunu eline aldı ve:

— Tek ayak üstünde duracağım Bir sandoviç verir misiniz?

NE DERMİŞ

Abla — Kardeşim sana bir tane çukolata versem, bana ne dersin?

Çetin — Bir tane daha versene derim.

DİLBİLGİSİ DERSİNDE

Derste Gündüz tahtaya kalkmıştı.

Öğretmen — Türkçede «Ben koşuyorum» dersem doğru mu yoksa yanlış mı söylemiş olurum?

— Yanlış olur efendim.

— Neden?

— Çünkü siz oturuyorsunuz da...

KAFI GELİR

Çocuk okuldan gelmişti. Telâşla annesine seslendi:

— Çok acıktım anneciğim.

Anne — Acele etme bekle, yemek henüz yarı pişmiş.

Çocuk — Sen de bana pişmiş olan yarısından ver!

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

4. sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — Baykuş.
2 — Manolya.
3 — (1100) kilometre.

Tilki ve Oduncu

Bütün gün avlanan ve çok yorulan tilki ormanda bir oduncuya rastladı, kendisine saklanacak bir yer göstermesini ondan rica etti. Oduncu yakında olan kendi kulübesine gidebileceğini söyledi. Tilki tad kulübeye girmişti ki peşinden bir kaç avcı yetiştiler.

Oduncuya, «Buradan geçen bir tilki gördün mü?» diye sordular.

Oduncu, «Hayır,» diye cevap verdi ama parmağıyla tilkinin saklandığı yeri işaret etti. Ama avcılar onun imasından birşey anlamadılar. Aynı hızla uzaklaşıp gittiler. Duvardaki bir yarığın içine saklanan ve bütün olanları seyreden tilki meydana çıktı, oduncuya hiçbirşey söylemeden ormana doğru uzaklaşmağa başladı.

— «Hey buraya bak,» diye oduncu bağırdı, «Hayatını kurtardığım için bana bir teşekkür etmeyecek misin?»

Tilki «Evet, evet,» diye cevap verdi. «Hareketlerin de sözlerin de olduğu kadar namuslu olsaydın sana teşekkür ederdim.»

SAMİMİYET VE DOĞRULUK KALPTEN GELMELİDİR.

Oğlak ve Kurt

Yüksek bir kayanın üstüne sığınan oğlak, oradan aşağıda duran kurta olmadık hakaretleri yağdırıyordu. Kurt şöyle bir yukarıya baktı, sonra:

— «Beni kızdırdığını sanma küçük,» diye cevap verdi, «Bana karşı kullandığın fena lisanın senden değil, bulunduğun yerden geldiğini bilecek kadar tecrübe sahibiyim.»

KENDİNİ BEĞENMİŞLERE EN İYİ CEVAP, ONLARA ÖNEM VERMEMEKTİR.

TARİH YAPRAKLARI

SEVR MUAHEDESİNİN İMZASI

10 Ağustos 1920'de Türkiyeyi parçalıyan ve bir çok bölgeyi yabancı devletlerin eline bırakan Sevr Muahedesi Osmanlı murahhasları tarafından imzalandı. Anadoluda doğan millî hükûmet bu muahedeyi tanımadı ve çetin bir kurtuluş savaşından sonra Lozan Sulhu yapıldı.

OTLUK-BELİ ZAFERİ

11 Ağustos 1473'te bir Türk devleti olan Akkoyunlu hükûmdarı Uzun Hasan'la Osmanlı İmparatorluğunun orduları Otluk-Beli'nde karşılaşmış ve korkunç bir savaşa tutuşmuşlardı. Bu savaştan bir hafta kadar önce Uzun Hasan Osmanlı ordusunun öncülerini pusuya düşürmüştü. Hıristiyanlarla da iş birliği yapıp onları da Osmanlı ülkesine saldırmağa yeltenen Uzun Hasan bu savaşta mağlûp oldu ve bir Türk devleti olan Akkoyunlular bu savaş yüzünden ortadan kalktı. Fatih bozulan orduyu kovalamadı

GOBENLE BRESLAV'IN TÜRKİYE'YE SIĞINMASI

11 Ağustos 1914'de, Akdenizde korsan savaşı yapan Alman gemisi Gobenle Breslav Boğazdan girmiş ve Türkiyeye sığınmışlardı. Bu gemilere Yavuz ve Midilli adı kondu. Yine bu yüzden Birinci Dünya savaşına katılmağa mecbur olduk.

MOHAÇ BOZGUNU

12 Ağustos 1687 tarihinde, Dördüncü Mehmet zamanında, Osmanlı ordusuna kumanda eden Süleyman Paşa Avusturyalıları bozguna uğratarak Mohaca çekilmek istemişse de bir takım dalkavuklara kapılarak savaşı uzatıp ileriye gittiği için müthiş bir bozguna uğramış, ve bu yüzden buyruğumuz altında bulunan Macaristan hemen hemen elimizden çıkmıştı.

5 BUÇAKTAN

BU ÇOK UZUN İKİ BACALI GEMİ, 1926 SENESİNDE YAPILMIŞ BİR ALMAN İCADIDIR. BACASINDAN ALDIĞI RÜZGÂRLA MOTORLARINI İŞLETİR VE YELKEN DEVRİNDE YELKENSİZ OLARAK SAATTE 17 KM. YAPARDI. GÖRÜNÜŞÜYLE GEMİCİLER İÇİN BÜYÜK BİR EĞLENCE OLURDU.

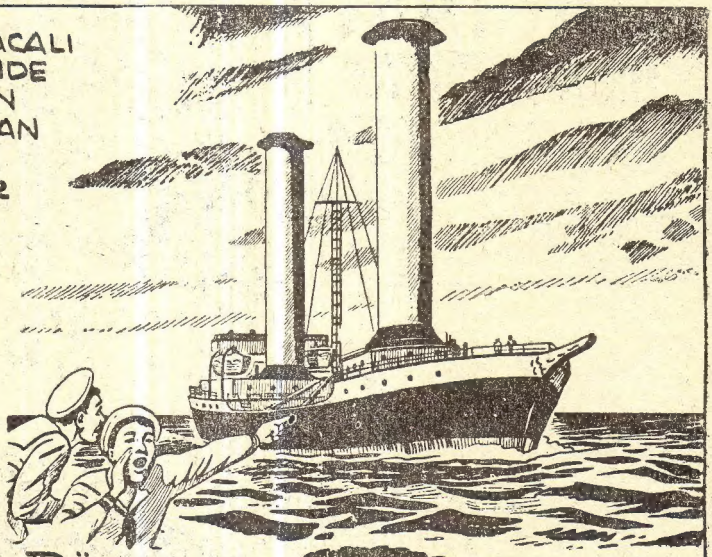

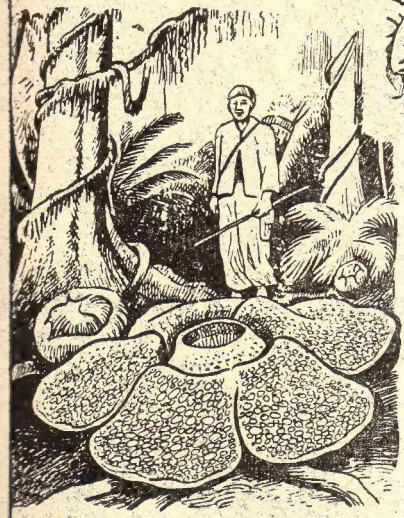

DÜNYANIN EN BÜYÜK ÇİÇEĞİ SUMATRA'DADIR. BU ÇİÇEĞİN SAPI OLMAYIP 4 KG. GELMEKTEDİR.

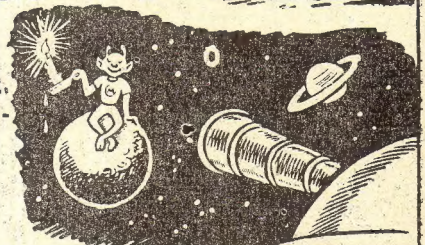

UÇAN SUVARİ, KONT MARİTZ SANDOR, ATINDAN HİÇ İNMEZDİ. MÜZEYE BİLE BİR KERESİNDE ATİYLE GİRMİŞTİ...

WİLSON RASATANESİ TELESKOPU 3000 KM. DEKİ MUMU BİLE GÖRÜR.

İT ÜRÜR KERVAN YÜRÜR.
ARAP ATASÖZÜ

ERKEK ÇOCUK — DAİMA EN İYİSİNİ SEÇİP ALIRIM...